



Tisztelt Olvasók!

Az elmúlt két hónap sem zajlott eseménytelenül a börtönök világában. Örömmel számolunk be az első Autentikus Zenei Fesztiválról, amely május 6-án zajlott a tököli intézetben, és amelyen tizenhárom zenekar és csaknem nyolcvan fellépő vett részt. A reményeink szerint hagyományteremtő rendezvényen a hangulat is fergeteges volt. Ott voltunk a Gyűjtőben, ahol együtt hatódtunk meg a fogvatartottakkal és az édesanyákkal az anyák napi műsoron és az azt követő rendkívüli beszélőn. Sorsok rovatunkban bemutatkozik egy nagyszívű, de megbotlott mentős, aki életet mentett már a börtönben. Csokorba szedtük a magyar és a külföldi börtönök híreit, és beszámolunk arról is, hogy Gera Zoltán, a Fulham focistája Nagy-Britannia kedvence lett. Címlapsztorinkban pedig Erőss Zsolttal másszuk meg a Mount Everestet, aki a szenvedélyről és az újrakezdésről is beszél a Börtönújság olvasóinak. Kellemes időtöltést kíván a szerkesztőség!



Anyák napja
a Gyűjtőben

2



Első zenei fesztivál
Tökölön

6-8



A börtönben
is életet mentett

9



Gera Zoltán
Nagy-Britannia sztárja

10

**Mozdulj!
Még ha nehéz is...** 5

Gyerekkorában kezdte, és 41 évesen mászta meg a Manaslu-csúcsot, ez volt Erőss Zsolt nyolcadik és a magyar hegymászás tizedik nyolcezeres csúcshódítása. Hegymászás közben elvesztette fél lábát, de újra a hegyre készül. A Börtönújságnak otthonában adott interjút.

„Szeretetünk hatalmas” - Anyák napja a Gyűjtőben

A színpad kész, az alkalmi művészek és a 28 fogvatartott izgatottan várakozik, amíg megérkeznek az édesanyák és elkezdődhet az anyák napi műsor.



A vendégek egyszerre jönnek, minden anya és fia szemével egymást keresi. De egyelőre csak egy gyors puszira van idő, mert szól a zene, kezdődik az ünnepség. Az intézet színjátszó csoportja megnyitja az előadást: „Mi, fiúk, itt vagyunk a börtönben, de szeretetünk hatalmas. Védelfejező karjaikat itt érezzük igazán” – mondja egy bariton, majd szép-szomorú hangon megszólal a gitár is. Isten hozott – éneklő a kórus, majd felcsendül az Emberek nagy slágere, a Táborút, miközben az anyák könnyeiket morzsolgatják. A kórus kifejezetten jól szól, nekem pedig az jut eszembe, hogy milyen furcsán megható, ahogy a meglett és korántsem szeplőtelen férfiak elérzékenyülnek. Különösen így van ez, amikor Koncz Zsuzsa Mama, kérlek című dalát adták elő, majd mikor a műsor zárásaként Kovács Kati Úgy szeretném meghálálni című örökzöldje hangzott a lejátszóból. A program végén a fiúk virággal és egy társuk által készített cukorrózsával köszöntötték a mamákat.

Megkérdeztük a fellépőket, milyen volt a felkészülés? – Ferenc elmondta: tavaly itt volt az édesanyám, most nem tudott eljönni. Mindig megható készülni, különleges misztikum veszi körül ezt az ünnepet, más, mint egy augusztus 20. Én magam is hazagondolok, de mivel már nem sok van hátra, egy kicsit könnyebb, mint tavaly. Gyula és Balázs hozzátet-

ték, hogy mindenki hatalmas lelkesedéssel készült, mindenki beleadta szívét-lelkét, egyben az intézetnek is megköszönték a lehetőséget. Az ünnepségen részt vett a Kőbányai Cigány Kisebbségi Önkormányzat is. Lakatos Béla, aki a kisebbségi és a kerületi önkormányzatnak is képviselője, elmondta: – Azért fontos ez számunkra, mert ebben a kőbányai intézetben sok a roma származású elítélt, szeretnénk, ha azt éreznék, ők sincsenek elhagyatva, ugyanúgy számíthatnak ránk, mint a kerületben lakó emberek. Megpróbálunk saját eszközeinkkel hozzájárulni, hogy otthonosabb, elviselhetőbb legyen az ittlét. Van, hogy a fiú már rég szabadult, de a szülőkkel még mindig tartjuk a kapcsolatot. Könyvekkel, kézműves-foglalkozásokkal tudunk segíteni, most a virágotadtuk ehhez a nagyon szép műsorhoz.

Tavaly rendeztük meg először, és azt vettük észre, hogy nagyon komoly igény van a családi kapcsolatok, a pozitív érzelmek megerősítésére, ezért idén is belevágtunk ebbe a rendhagyó anyák napi ünnepségbe – mondja az ötlet gazdája, dr. Csicsayné Solymosi Mária nevelő. A műsort a fogvatartottak állították össze, az énekeket Balázs László nevelőtiszt tanította be.

Közben elkezdődött a rendkívüli beszélő, a színházterem hosszú asztalánál egymásra találtak az anyák és elbitangolt fiaik. Mészáros Zita

Vácra látogatott a köztársasági elnök

Sólyom László a börtönlelkézési szolgálat tízéves jubileuma alkalmából rendezett találkozón egyebek mellett azt mondta: jó érzéssel tölti el, hogy az egyházak rendszeres segítséget nyújtanak a büntetésüket töltők személyiségfejlesztéséhez, a tanuláshoz, a konfliktuskezeléshez, illetve részt vállalnak a családok összetartásában is. A Börtönlelkézési Magyarországi Szervezetének működéséről Roszik Gábor elnök, evangélikus lelkész tájékoztatta a köztársasági elnököt, illetve a találkozón megjelent egyházi és világi vezetőket, a büntetés-végrehajtás vezetőit, valamint a börtönlelkézési szolgálat tagjait. Utóbbiak közül 17 katolikus pap, 11 református, 4 evangélikus lelkész, valamint egy rabbi tart rendszeres vallásgyakorlatot, illetve szabadidős foglalkozásokat az elítélteknek. Kókényesi Antal bv. altábornagy, a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka egyebek mellett a személyi állomány munkájáról és a 2008-ban elkészült rövid és hosszú távú fejlesztési programról számolt be. Külön említést tett a váci börtönben közel egy éve működő APAC-körletről, amelyben a vallás személyiségformáló erejét és az érintettek családtagjait hívják segítségül a szabadulás

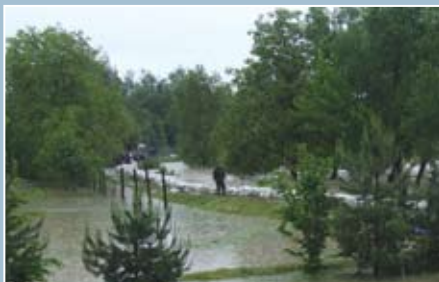


előtt állók testi-lelki stabilizálásához. A köztársasági elnök Juhász Tibor római katolikus pap, Molnár István református és Jánosa Attila evangélikus lelképásztorok beszámolóit követően látogatást tett a váci bv. intézet APAC-körletében, kápolnájában, illetve a múzeumként használt Doberdó-részlegében. A brazilai mintára létrehozott, 3 zárkából és egy közös helyiségből álló APAC-körletben a fogvatartottak zenével és úgynevezett bizonyágtétellel (személyes életük hitnek köszönhető átalakulásának felvázolásával) fogadták a közjogi méltóságot.

Árvízi mentés

A májusi, özönvízszerű esőzés miatt az ország több pontján áradtak a patakok, folyók, az élet és a vagyon mentéséhez minden kézre szükség volt. A büntetés-végrehajtási szervezet munkatársai és a fogvatartottak is kivették részüket a mentésből. A Sátoraljaújhegyi Fegyház és Börtönben majd száz fogvatartott dolgozott, homokkal töltötték meg zsákokat, illetve voltak, akik a gátakon álltak helyt. A börtönkonyhán ételt és védőitalt főztek a katasztrófa

áldozatainak és a mentésben résztvevőknek, a kitelepítettnek plédeket és matracokat ajánlott fel az intézet. Az Eger-patak megerősítésére az egri bv. intézet személyi állományából tízen jelentkeztek önkéntesen. A mentésben részt vettek a Fejér megyei is: a pálhalmi és a baracska bv. intézet 44 fogvatartottja dolgozott Bakonycsernyénél. A természeti katasztrófa miatt több mint ezer embernek kellett elhagynia otthonát, az esőzések mentén kétségbeesett emberek, odavesztett értékek, átszakadt gátak, beszakadt utak megrendítő látványa tárult elénk.



Színészek ellen fociztak

Májusban első alkalommal rendezték meg a Rab-Bulls–Színészválogatot meccset a Budapesti Fegyház és Börtönben. Az a selejtezőn derült ki, hogy a Gyűjtő melyik csapata léphet pályára. Vendégszurkolóként két színészpallánt ültetett le a kispadra, miközben négyszáz fogvatartott az udvaron, testközelből nézhette az összecsapást. A hazai pálya előnye rövidesen gólokban is megmutatkozott, Rab-Bullsék elhúzni látszottak. Mire Nemcsákék ráéreztek a játékra, már több góllal le voltak maradva. A Gyűjtő lakói ekkor heves Vágási Ferizés közben a vendégeket is biztatni kezdték, így a térfélcserék minimális volt a különbség a két csapat között. „Ne nyomd már túl a szintit, mert alig hallom a kanalat” – a gyors egyezkedés után rákezd a banda, és autentikus cigányzenével örvendezteti meg az egybegyűlteket. Az Első Hagyományörző Autentikus Zenei Fesztiválon is fellépő, fogvatartottakból álló zenekar első osztályú produkciót villant. Majd abbamarad a muzsika, visszatérnek a felek a börtönudvarra, hogy kiderüljön, ki is a jobb. Akárhogy kapaszkodnak a színészek, az elítéltek csapatának minden gólra van válasza. A végeredmény egygólos hazai siker, győzött a jobbik csapat. A csapattagok kis kézműves ajándékkal kedveskednek a színészeknek, mielőtt átveszik a Kőbányai Kisebbségi Önkormányzat által felajánlott vándorserleget. *Nemcsák* csapatkapitány pedig, megköszönve a mérkőzést és a szurkolást, visszavágót ígért jövőre.



Támogatott képzések

Egy elnyert uniós támogatás révén az észak-alföldi, észak-magyarországi és dél-dunántúli régió tizenkét büntetés-végrehajtási intézetének személyi és fogvatartotti állománya vehet részt egy hamarosan induló programban: a TÁMOP-projekt keretében a fogvatartottak szakemberek segítségével szereshetnek munkaerő-piaci ismereteket, emellett készségfejlesztő és szakképzési kurzusok is segítik majd a társadalomba történő sikeres visszailleszkedést. A későbbiekben a programról a nevelőknél, szórólapokon és természetesen a Börtönújságból tájékozódhatnak.



Lagzi Lajcsi Pálhalmán

Galambos Lajos és együttese több mint egyórás koncertet adott a pálhalmi börtönlakóknak április végén. A remek hangulatú koncertre vendégművészként elkísérte Lajcsit *Szatmári Orsolya* is, aki ezelőtt fellépett már a Bojtorján, az Irigy Hónaljmirigy és *Zoltán Erika* koncertjein is.

A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságának lapja

Felelős kiadó: **Dr. Kőkenyési Antal** bv. altábornagy, országos parancsnok • Főszerkesztő: **Szalai Tímea**

Felelős szerkesztő: **Mészáros Zita**, PResolver Communications • Fotó: **Apró Andrea és archív**

A szerkesztőség elérhetőségei

Cím: **BVOP Sajtóiroda**, 1054 Budapest, Steindl Imre u. 8.

Telefon: **+36/1/301-8424, -25** • E-mail: **sajto@bv.gov.hu** • Nyomdai előkészítés: **Vividfour Stúdió**

Nyomda: **Duna-Mix Kft.**, 2600 Vác, Barabás M. u. 1.

Mozdulj! Még ha nehéz is...

Gyerekkorában kezdte, és 41 évesen mászta meg a Manaslu-csúcsot, ez volt Eröss Zsolt nyolcadik és a magyar hegymászás tizedik nyolcezeres csúcshódítása. Hegymászás közben elvesztette fél lábát, de újra a hegyre készül. A Börtönújságnak otthonában adott interjút.



Vidéki idill, barátságos viszonyok, a lábamnál fekszik Eröss Zsolt szomszédjának kutyája, fejével melegít a hűvös délelőttön. Itt semmi sem olyan, mint máshol, nem szokványos életmód és nem szokványos házaspár él a hétvégi házból lassan-lassan családívá gyarapodó otthonban. A szomszéd kutya barátkozós, nem a túloldalon vicsorog, hanem átjár, átjön társnak lenni, a még bicegős Zsolttal együtt futni az erdőben.

Eröss Zsolt soha nem foglalkozott a körülményekkel, nem panaszkodott, szűkös pénzből és társak nélkül is járta a távoli, magas hegycsúcsokat. És a székelő fiú eközben felzárkózott a világ élvonalához.

Zsolt mögött a falnak támasztva falusi fűkasza, azzal gondolja a kertet. A gödöllői dombságig látunk, a térségen lovak legelésznek. A kutya futna, hogy megugassa a lovakat, de a házigazda nem engedi. Jobb híján engem bűvöl, én pedig lopva-lopva Zsolt mülábat nézném, ha merném, és ha ő mutogatni akarná. Egyik sem történik meg.

Beszélgünk, üldögélünk, mesél Erdélyről, a székelységről, a gyermekkoráról, régi hegybűvöletéről. Diákkorától mászik, volt fémgorgácsoló, majd miután huszonkét éve édesanyjával és bátyjával hazatelepültek otthonról, ipari alpinistaként kereste kenyerét. Kötélismerete adott volt, csak a szakmákat: festő, kőműves, ács tanulta meg hozzá. Hegyvidéken él édesanyja is, és ő itt talált otthonra, keresték a hasonlóságot Erdéllyel, ha csak kicsit is, de legalább az illúziója legyen meg.

S miután már rég bejárta az erdélyi magashegyeket nyáron és télen, itthonról már a világ legmagasabb pontjait kereste s érte el. Keresem a szót, hogy megkérdezzem, egy ilyen csúcsteljesítményű embernek milyen rokkantnak lenni. Ott legbelül, fáj-e néha, ha az elvesztett végtagjára gondol, a dacos keserűség űzi-e, hogy újra bizonyítson. A világnak, önmagának, a családjának, kislányának, Gerdának, feleségének, Hildának, hogy ő igenis, teljes értékű, ereje teljében, szép férfikorát élő apa és férj.

– Miért kellene az idegen, rideg magasságok, az életet kockáztató hegymászások? – kérdezem a világcsavargót. Hozzászokhatott a hétköznapi gondolkodásból fakadó kérdésekhez, mert szeme sem rebben, s még csak árnyalata sincs válaszában az értetlenségnek. Higgadtan magyarázza százszor meg százszor végiggondolt válaszát, az életfilozófiáját, a hegyszeretében lévő titkot, azt, hogy a kockázat adja a hegymászás ízt, zamatát. Miszerint csak úgy érdemes élni, ha vannak céljaink. S ha azokat elértük, újakat tűzünk magunk elé.

– Mint például? Már bocsánat, de mi lehet a mülábas hegymászó expedíciós célja?

– Hogy újra másszak, fel a csúcsig. Menni, menni kell, edzeni, készülni, futni, gyalogolni, mikor, hogy bírom, készülnök a visszatérésre. Már autót vezetek, kisebb-nagyobb távolságokat megteszek. Elismerem, kicsit nehézkes a kapott lábbal kezelni a féket és a gázt. Óvatosan vezetek, még óvatosan élek, lassan és biztosan készülnök a holnapra.

Újra hívnak beszámolókra, vetítésekkel egybekötött előadásokat tartok az expedícióról, rendkívül érdekli az embereket ez a különleges

világ, szeretik átélni általunk a kalandot, azt, amit mi elhozhatunk ide a tengerszinthez közeli világba.

– De egy pillanatig sem tagadja, hogy álmodik a hegygel? A hópárdúc kísérti, még a honlapját is erről a magashegyi ragadozóról nevezte el.

– A hópárdúc nevet jóval a balesetem előtt adtam a honlapnak. Van bennünk közös: ő is hóval takarózik, meg én is, ha az ő vidékén vendégeskedem. Elismerem, van, ami megváltozott az életemben, és végérvényesen elvesztettem valamit: a hegyi kaland elkérte a fél lábamat, de meghagyta az életemet. És ez a baleset arról is üzen, hogy nem mindig az extrém helyzetek a legveszélyesebbek. Sokkal-sokkal nehezebb körülmények közül tértem már haza épségben, két fagyott ujjpercemet és kificamodott bokámat leszámítva. De a szomszédos Tátra tavaly keményen beleszólt

a mindennapjaimba: egy lavinabaleset összeroncította a lábam, és elkeverülhetlenné vált az amputálás. Kitartó vagyok és újrakezdő, mert úgy gondolom, van mit tenni ebben az állapotomban is. Hazajön a szomszédból a felesége és az egyéves kislánya, *Gerda*. Gesztenyészéssel kínál, huncutkodik, alakít, hol rám mosolyog, hol apjával incselkedik. – Ő is mászott már hegyet – mutat a kislányára a pedagógus anyuka -, még nem tudtam, hogy várandós vagyok, amikor Zsoltékkal együtt felmáshoztam a 3770 méteres csúcsra. (Csak megjegyzem, *Hilda* 2 nyolcezerest mászott meg. A harmadikat a Makalut, 30 méter híján!) Három lány és négy fiú volt a társaságunkban, és további expedíciókban szeretnék részt venni. De előbb Zsolt indul, nagyon bízik benne, hogy idén ősszel belevághat. Én félttem, de tudom, hogy lebeszélhetetlen róla. Közös szenvedélyünk a hegy, támogatom a visszatérését. J.A.

Mozdulj! Mert mindenkinek van dolga a földön

Barátommal, menedzseremmel, *Kollár Lajossal* elindítottuk a Mozdulj! programot. Elsősorban fiatalokat szólítottunk meg, olyanokat, akik megbotlottak, el is estek, elhasáltak: drogtól szabadultakat, börtönben élőket, olyan embereket, akik úgy hiszik, számukra nincs út, nem tudják, merre lépjenek, hogyan mozduljanak, álljanak fel, találjanak célt maguknak, s ha azt megtalálták, hogyan tudják elérni. Járjuk az országot, a településeket, felkeressük a nehéz sorsú embereket, hogy segítsünk nekik, építsék újra a sorsukat. A fél lábam elvesztése engem is tanít. Tanít arra, hogyan legyek újra otthon e világban, mi legyen az én feladatom, a célom, hasznosan éljek, úgy, hogy ne csak a szűken vett környezetemnek legyen jó, de nyújtsak valamit a tőlem távol élőknek, a sokszor reménytelennek gondolt helyzetben lévőknek. Hogy újra érezzék az élet ízét, és ne maradjanak céltévesztettek. Találják meg a helyüket és saját feladatukat. Mindenkinek van dolga a földön.

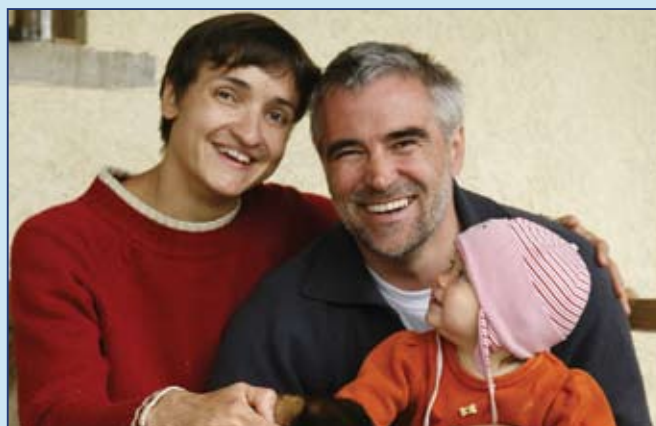
– S ha a nagy küzdelem után sem érünk sehová? A fájdalmat elviseljük, de mi van a kényszerű, szorult helyzetben?

– Nincs győzelem kudarc és fájdalom nélkül, de ha gondolkodom, és belátom, hogy nincs rá erőm, akkor feladom, hátat fordítok, és más irányba indulok. Ültem én már szomorúan a hófödte csúcstól néhány száz méterre a földön, és tudtam, hogy ez most nem sikerült. Visszafordultam. A feladás is a küzdelem és a teljesítés része. A teljes életért néha bizony ezt kell tennünk. Tudni kell magunknak, a hiúságunknak vagy a becsvágyunknak nemet mondani.

Minél nehezebben érsz el egy célt, annál értékeesebb. Csak a harmadik nekigyürkőzésre jutottam fel a vágyott Mounteverest csúcsára. Nehezen adta magát, de mert nagyon akartam, elértem. Sajnos, a 2009-es Manaslu-expedíció az egyik társam, Szabó Levente a visszaúton megcsúszott, és életét veszítette. Sokszor a lefelé vezető út a veszélyesebb.

– Az nem vitás, hogy a hegymászók szeretik a kockázatot, mondom. Az a bizonyos „hótappancsolás” (bigfood) szízés sem volt életbiztosítás. Alig öt évvel, hogy kinyílt előtte a világ Magyarországra települése után, meghódította a Pamír csúcsát, és visszafelé magányosan, fáradtan, ég és föld között azon gondolkodott, normális dolog-e, hótappanccsal lesiklani a 7000 méteres hófalon. Fölötté a sötétedő ég, s előtte az iszonyatos veszély.

Idézet az akkori csúcstámadásról: „Július 31. Legyengülve, étvágytalanul ébredek, az egész napot átvánszorgom – a csúcsig. Fárastzó élmény, de közel már a nagy kaland, csak merjek nekivágni!”... „Este hétkor a fal tetejéről nézek lefelé, húszkilós zsákom a hátamra, a jégfejsze kézbe és... Ez egyértelműen rossz idő: felhők gomolyognak min-



denűt, a látási viszonyok minimálisak, két óra múlva sötétedik. Normális vagyok? Örültem vágyom leszállni itten, elszántam magam és vállalom a legnagyobb kockázatot. Elindulni annyit jelent, mint harcolni a túlélésért, ami a megérkezés. Leérkezek ma 4400-ra? Ha nem, >>eltűntem<<, a mentésnek a gondolata is kizárva egy ekkora hegyen, egy ilyen hófalon – csak magamra vagyok utalva. Gleccserhasadékok, jégfalak lesnek rám, bármikor elnyelhet a hegy. Nem hiába félttem. Harántolok a jégfal tetején, míg az átalakul csodálatos jégtorony labirintussá. Jégtornyok, falak és hasadékok, keskeny átjáró vezet át (le) rajtuk. Megtaláltam! A lehető leggyorsabban haladok, de túl gyakran kell pihenőt tartak. ... Derékig hóba vagyok betonozva, felpillantva látom, nincs túl nagy baj, csak három méter mélyen lehetek. ...Kiásum magam, hágóvasra cserélem a léceket, kimászva a spaltból megállapítom, hogy túl késő van és túl rosszak a látási viszonyok ahhoz, hogy még ma leérjek. Közel kilenc óra van és ezer méter szintet ha veszítettem. Rövid tépelődés után úgy döntök, a spaltban töltöm az éjszakát. ... Gyorsan készíthetek egy hóbarlangot. ...Hátizsákommal eltorlaszoló a bejáratot, és végre nyugodtan alhatok (éjjel tizenkét óra). ... Reggel kibányászom az elkallódott felszerelésem. ... Hétre startra kész vagyok. Jól belátni már az útvonalat is, ... élvezettel hasítom a mélyhavat, és nekibátorodva kaparok a firnen. ... Csodálatos száguldás, hasadékokon roppenek át. Leérek a normálútba, hol már megindult a forgalom felfelé. ...Kilenc órák a kettes táborból (4400 m.) figyelem a falat, mely oly hatalmas, hogy nem lehet megállapítani, hogy hol is jöttem le rajta. Ülök és nézek fel rá, mint néhány nappal ezelőtt. Csak ez most egészen más!”

Madárként szárnyaló lelkek

Egy tucat zenekar az ország majd minden – fiatalkorú és felnőtt – letöltőintézetéből, csaknem nyolcvan fellépő, neves művészekből álló zsűri, és persze fergeteges hangulat. Egyetlen mondatban így összegezhető az Első Autentikus Zenei Fesztivál, amelynek május 6-án Tököl adott helyet. A fogvatartott zenészekből álló együttesek többségének produkciója a tévés tehetségkutató műsorokban is megállta volna a helyét. Különösen igaz ez a győztes szegedi, a mögöttük végzett tököli és tiszalöki fiúk, no meg nem utolsósorban a kalocsai lányok teljesítményére.



– Igaz, a dal szerint ott, túl rácson a mennyország van, de ismét bebizonyosodott, hogy a zene nem ismer határokat, és a rácson belül is képes szabaddá tenni a lelket – mondta meghatódva az eredményhirdetés után *Bangó Margit* Kossuth-díjas énekes, majd színpadra szólította az autentikus fesztivál zenészeit, és velük közösen nem mindennapi jam sessiont, örömenét rögtönzött a tököli kultúrtermet megtöltő publikumot elvárásolva. Az Aranyesőt maga *Bódi Gusztó* sem adhatta volna elő nagyobb átéléssel, főleg autentikusabban...

Persze az is varázslat volt már a javából, amit a versenyben bemutatkozó zenekaroktól hallottunk, táncosoktól láttunk. Eddig is lehetett sejtetni, hogy az intézetekben megannyi profi és műkedvelő (a két kategória között színvonalban sokszor nincs különbség, bár kétségtelenül a pálhalmiakat erősítő, zeneakadémiát végzett hegedűművész, *Baranyai Gábor* volt itt a legnagyobb virtuóz) zenész mulatja az időt. A zsűri jeles tagjait is meglepte ugyanakkor, amit a zsűriben *Bangó Margit* mellett a műfajt képviselő közkedvelt rapper, *J. J. Junior* osztott meg velünk: – Csodálatos, ahogy az odabent elsősorban modern, latinos stílusban zenélgető emberek ráéreztek a folklórra, és ezt a legjobbak úgy voltak képesek, viszonylag rövid gyakorlás után visszaadni, mintha világ életükben csak ilyen zenét játszottak volna.

És ha valakinek, akkor Juniornak, aki rendszeresen fellép a börtönökben, tanácsaival segíti a fogvatartott zenész kollégákat, elhihetjük ezt. – Rengeteg fehér madarat láttunk szállni a rácson túlra, és ezek a madarak a ti lelkeitek voltak – fogalmazta aztán már – már metaforikus dalszöveggé véleményét a roma rapper.

– Engem ezeknek az embereknek a nyílt tekintete fogott meg, zenélés közben valósággal átszellemültek, szépek voltak – foglalta szavakba benyomását az ötödik zsűritag, *Vári Zsolt* festőművész, akinek alkotásai díszítették ezen a napon a kultúrterem falait.

Madarakat a nézők nem láthattak persze a valóságban repkedni, bár a győztesekkel alighanem madarat lehetett volna fogatni. Annál inkább szárnyaló táncosokat, akik közül aligha meglepő módon az egyetlen női zenekar, a kalocsai Fekete Gyöngyök csinos, Cili néven bemutatkozó szólistáját fogadta a legnagyobb ováció. Na, nem mintha a győztes szegediek szolnoki illetőségű, mértanian pontos táncosa, *Farkas István* produkciója kevésbé lett volna átütő.

– Vajon hol vannak a nők? Ők miért nem jöttek el többen? Amikor én bent jártam, sokkal több kedves asszonnyal és lánnyal találkoztam – jegyezte meg kritikusan a zsűri elnöke, *Choli Daróczy József* költő-műfordító, a nemek arányát, pontosabban aránytalanságát illetően. Akik viszont itt voltak, maradandó nyomott hagytak a férfi lelkekben, kivált a Fekete

Gyöngy énekes, Szabó Éva, aki a zsűri különdíját is elvitte. – Otthon is dalolgtunk a családban jeles alkalmakkor, de csak amatőr módon. Kalocsán működik a 20-25 fős Kápolna-énekkar, velük is énekelek, a helyi jezsuita templomban és Jánoshalmán is felléptünk már. Legközelebb a sétatúron zenélünk majd a mai felállásban – mesélte az autentikus fesztivál legjobb énekesnője, aki maga írta két, előadott saját számuk szövegét: – A Szabina című szerzeményt tizenegy éves kislányom ihlette, aki a legtöbb erőt adja nekem idebent. Óriási dolog, hogy eljöhettünk

erre a versenyre, hónapokat készültünk, és boldogak vagyunk a sikertől – tette hozzá Szabó Éva.

– Zenészcsaládból származom – magyarázta kiváló gitártudásának okát a kalocsaiak összhangzattanáért felelős Pósa Erzsébet, majd a stílusválasztással kapcsolatban ezt mondta: – Mi úgy közelítünk egy dalhoz, hogy minden ütemben, dallamban megpróbáljuk, és, ami a legszimpatikusabb, az marad. Nem okozott gondot, hogy autentikus stílus volt előírva, benne van a vérünkben...



A győztes szerint erre születni kell

Hasonlóan vélekedtek az első helyezett szegedi zenészek is (egyébként a kalocsai női csapat is őket tartotta a legjobbnak), akik pedig elmondásuk szerint odabent, ha tehetik, inkább swingben, vagy latinos jazzben „utaznak”. – Én Váradi Roma Café-stílusban szoktam „tolni”, de az autentikus népzene sem jelent problémát. Nem kellett erre külön készülni. Ezt amúgy sem lehet megtanulni, erre születni kell... – vélekedett a Csillag állandó együttesének gitáros-énekes, a mátészalkai Patáj Róbert, aki brutálisan kigyúrt, tetovált karjaival az élő példa arra, hogy a látszat csal: a testkultúra igenis jól megfér a művészettel. Nem mellelesleg Patáj háromszor volt már a szegedi intézet Dankó Pista művészeti ki-mit-tud?-jának első helyezettje. Ők

szentesi unokatestvérével, Puja Jánossal „gründolták” a zenekart, de korántsem csak az autentikus fesztiválra álltak össze, régóta muzsikálnak már együtt. Hogy meddig, az nagy kérdés, mivel Patáj idén novemberben, míg Puja decemberben szabadul, 19 nap különbséggel.

– Hogy folytatódik-e civilben is a zenekarosdi? Nem tudom, hiszen nem egy helyen lakunk. Ahogy Kállai József, a kanásunk, meg Farkas István, a táncos is másfelé él civilben. Pedig tényleg jó lenne... – válaszolta jövőt firtató kérdésünkre a börtön „Megasztár”-győztesének énekes, Puja János, akinek családjában nem voltak hivatásos zenészek. – Viszont édesanyám gyönyörűen énekel, én tőle örököltem,

lestem el amit tudok, ő tanította meg nekem ezeket a szájhagyomány útján nemzedékről nemzedékre öröklődő dalokat, amiket most is előadtunk.

– Igazán akkor van a muzsikának „húzása”, ha valami fontos történik az emberrel. Ha jó dolog, akkor öröme lesz belőle, ha rossz, akkor bánatos, kesergő. Bennünket nagyon feldobott ez a verseny, az hogy egyáltalán itt lehettünk, igazi figyelmet – és vastapsot – kaptunk, ezért is játszottunk vidám, pattogós, gyors számokat. No meg, mert olyan hírességek tapsolták nekünk a ritmust a zsűriben, mint Bangó Margit, meg a Choli bácsi... indokolta a szegediek valóban elsőpró lendületét Patáj Róbert, akinek a kalocsai nőké mellett még a baracskaiak muzsikája tetszett.

Nem kevésbé voltak feldobva a tököli fiatalok, akiket talán még a kalocsai lányoknál és a szegedi fiataloknál is jobban sztárolt (a hazai pálya előnye) a szép számban megjelent média. Dicséretükre legyen mondva, megadó türelemmel viselték el (akár az igazi Megasztár utolsó győztese, *Tabáni István* a jópofizó műsorvezetőket), amikor huszadszor állították be őket a fotósok, mint egy kispályás focicsapatot, hatásvadászpózban a tököli masszív börtönfal elé.

- Öt napon van még a szabadulásig, úgyhogy engem már semmi nem zavar – nyugtázta mosolyogva a felfokozott médiaérdeklődést *Horváth Richárd*, a tököli Szerafin zenekar énekese. – Erős volt a mezőny, büszke vagyok a srácokra.

Azt már a ritmusfelelős, kanalas *Nótár Norbert* mesélte el, hogy esett a választásuk éppen egy keresztény szentre, amikor a zenekarnak nevet kerestek. – Istentiszteleten hallottunk Szerafinról, s bár mi nem vallásos zenét játszunk, úgy gondoltuk, hogy ezt a szép nevet vesszük föl.

– Igen, még versenyen kívül valóban a cigányhymuszt adtuk elő – bólogatott kérdésemre *Horváth Richárd*. „Megátkoztál, meg is vertél / örök csavargóvá tettél...” – idézett a himnuszból, majd hozzátette:

– Aligha fejezi ki valami jobban, amit az ember olykor idebent érez. Bárcsak minden nap így telt volna, mint ez a mai.

Minden nap biztosan nem lesz Tökölön, se máshol „Megasztár”, de az illetékesek felé a *Horváth Richárd*hoz hasonló kívánságot fogalmazott meg a zsűri elnöke is.

– Jövőre, veletek, ugyanitt!- búcsúzott a résztvevőktől *Choli Daróczi József*, aztán villámgyorsan korrigálta önmagát – Természetesen ez a szabadulóakra nem vonatkozik! Őket viszont a civil életben hallgatnám a továbbiakban nagyon szívesen.

Choli Daróczi nem csak több nőt szeretne látni jövőre, de a szívének kedves romák mellett más nemzetiségű zenészeket is.

– Gyönyörűen muzsikáltak-daloltak a tököli horvát tamburások, de sajnos a Prekovac együttes versenyen kívül indult. Jó lenne, ha az autentikusság nem csak a cigányság zenéjét jelentené, hanem más nemzetiséghez tartozó fogvatartottak is kedvet kapnának a közös muzsikáláshoz.

Tódor János



A fellépő csapatok sorrendje:

- Kalocsai Fegyház és Börtön
- Pálhalmi Országos Bv. Intézet
- Fiatalok Regionális Bv. Intézete, Kecskemét
- Szegedi Fegyház és Börtön
- Márianosztrai Fegyház és Börtön
- Fiatalok Regionális Bv. Intézete, Szirmabesenyő
- Államrészti Országos Bv. Intézet

- Tiszalöki Országos Bv. Intézet
- Fiatalok Regionális Bv. Intézete, Tököl
- Budapesti Fegyház és Börtön
- Balassagyarmati Fegyház és Börtön
- Közép-Dunántúli Országos Bv. Intézet, Baracska
- Fiatalok Regionális Bv. Intézete, Pécs

Rablás közben is életet mentett

Kétszáznegyvenezer forint. Ennyi hiányzott a boldoguláshoz. Tartozás. Kétségbeesés. Aztán egy életmentéssel összeavart abszurd rablás. Nagy Attila István mentőtiszt. Két diploma és tizennyolc év mentős múlt után most börtönbüntetését tölti. Hat évig.

Attila 2008 márciusa óta van börtönben. Halk szavú, nyugodt ember. A bírónő azt mondta neki, a társadalom szégyene hogy ő ide jutott. Két diplomával sem tudott eltartani egy családot. Máshoz nem ért, „csak” a mentőzéshez, és boldog, mikor a munkájáról beszélhet. – Háromszor voltam külföldön mentésben részt venni. 18 évig mentőttem. A főiskolát 1996-ban végeztem, a feleségemmel együtt. Mindent hitelből kellett megoldani, de sikerült. Akkor még ment a szekér. Aztán elváltam, és bejött az új egészségügyi törvény. Nem lehetett több helyen dolgozni, csak bejelentett másodállásban. És nem lehetett megkerülni a törvényt. Választanom kellett, hogy melyik mentőszolgálatnál akarok dolgozni. De egy mentőszízetésből már nem lehetett megélni. Ez akkor körülbelül nettó 120 ezer forint volt. A válásom után albérletbe kellett költöznöm. Aztán úgy alakult, hogy a lányom is hozzám került. Két-három év alatt éltem fel a tartalékaimat. Az albérlet havonta nyolcvanezer volt, a lányomnak a bölcsődét is fizetni kellett. Az albérlet fizetésével csúszott el. Egy vásárnap délelőtt közölték vele, hogy vagy fizet, vagy megy az utcára a gyerekekkel. Akart személyi kölcsönt felvenni, válaszként azt kapta, hogy az egészségügyi dolgozók helyzete nem biztosított. Nem kapott hitelt. Mikor a történetben ehhez a részhez érkezünk, Attilán látható tanácstalanság uralkodik el. Azt mondja, fogta a gyerek kezét, és nem tudott mit kitalálni. Hát kirabolt egy boltot.

„A rablótámadás”

Attila bírósági tárgyalása „jó” hangulatban telt. Azt mondja, mindenki nevetett. A rablótámadás nem az ő műfaja. Ahogy ő csinálta, inkább filmbe illő, mint fenyegető. – Elincluttam délelőtt a MÁV-kórházba, az ismerősökhöz, hogy valahogy szerzek pénzt. Annyi pénzem maradt, hogy bementem a boltba és vettem egy doboz cigarettát. Egyedül volt bent a hölgy, én kimentem a bolt elé, rágyújtottam, és akkor jutott eszembe a rablás. Hirtelen jött. Visszamentem.

A sajátos felfogású rablótámadás elkezdődött. Attila a boltban részletesen elmesélte, hogy miért jött, és hogy miről van szó. Udvarias ember lévén minden problémáját megosztotta, hogy ki akarják rakni az utcára, hogy van egy kislánya és el van keseredve. A pénztáros hölgy úgy megijedt, hogy rosszul lett. Ettől aztán Attila is megijedt, és rablás közben elkezdett életet menteni. Ezalatt a boltba érkeztek vevők is. A pénztáros kis idő elteltével jobban lett, Attila pedig mindenkit maga elé engedett a sorban. Ő tud várni, ráér. A tárgyaláson tanúként egy vásárló is beszélt, azt mondta, nem látta, hogy mi zajlik. Mikor elfogytak a boltból a vásárlók, Attila megnyugtatta a rémült pénztárost, hogy nem kell aggódnia, mert ő senkit nem akar bántani. Megkapta a pénzt, és kapott mellé még néhány étkezési utalványt, mert a pénztáros szerint biztos, hogy szüksége lesz rá. Attila a hölgyről azt mondja, tényleg nagyon aranyos volt, és igen megbánta, hogy egy ilyen kedves embert kevert bele a rablásba, ami a vásárlók miatt több mint fél órát igényelt.

A doki ott lakik szemben

A boltban voltak kamerák, amivel Attila a zűrzavarban nem foglalkozott. A rablás után körbeplakátolták a környéket az arcképével és valaki persze felismerte. – Nem tudom ki volt, mert védett tanúként szerepelt. Felismert. Ez a doki ott lakik szemben. Három napom volt, hogy kifizessem a tartozásaimat. Közben dolgoztam. Első fokon 5 évet kaptam. Nagyon rendes volt a bírónő. Nézték az előéletemet, látták, hogy nem csináltam „ilyeneket”. Viszont ennyit muszáj adni, mert fegyveres rablás miatt vagyok bent. Mivel mentőtiszt voltam, volt nálam fegyver, de elő sem vettem. Ezt a pénztáros hölgy is elmondta. És sajnos azt is, hogy látta, hogy van nálam, ez a bíróság megítélése szerint pszichésen hatott rá, így fegyveres rablásnak minősül. – Így lett Attila fegyveres rabló. Azt mondja, a másodfokú ítéletnél példát statuáltak az ügyéből. Ezért kapott jóval szigorúbb ítéletet. Kedvezménytel két év múlva szabadulhatna, de nincs pénze ügyvédre.



Kintről pedig nem számíthat segítségre. Tudja, hogy bűncselekményt követett el, és nem azt várja, hogy ejtsék az ítéletét, hanem hogy enyhítsék. Soknak tartja. A kislánya visszakerült az édesanyjához, és már két éve nem hallott róla. A börtönben rak-tárosként dolgozik, de mentett már bent is életet. Egy öngyilkossági kísérletnél volt közelebb, mint az ápoló. Az őr tudta, hogy mentős, így neki szólt át a szomszéd zárkába, míg az ápoló megérkezik. Attila abból dolgozott, amit talált maga körül. Aztán meg-



érkeztek a kollégák. Elvileg ilyen életmentésért a börtönben jár jutalom. Ha rabot ment, dicséret, ha őrt, akkor azonnali hatállyal szabadlábra helyezik. Élvezte, hogy hirtelen, ismét dolgoznia kellett egy kicsit. Hiányzik neki a munkája. Több mint 3400 újrabeosztás után most tétlen. Még két évig biztos.

Papp Móni, Mix Magazin, Fotó: E Várkonyi Péter

Gerát ünnepli Nagy-Britannia

„Szevasztok, magyarok!” – üvöltötte boldogan a kamerába *Gera Zoltán*, a londoni focicsapat, a Fulham hőse, miután az angol gárda a magyar kiválóság góljával 2-1-re nyert a Hamburg ellen, s bejutott az Európa-liga döntőjébe. Másnap, jól megérdemelten, Gera Zoltán dicséretétől volt hangos a brit sajtó. A The Times szerint a Fulham öreg stadionjában valószínűleg még soha nem volt akkora zaj, mint a magyar játékos győztes találata után. A Daily Mirror a gólmármorban ünneplő Gera egész oldalas fotójával indítja sportrovatát, és kiemeli, hogy Gera ebben a szezonban eddig tíz gólt szerzett, közülük hatot Európa-liga-összecspásokon. Ettől függetlenül Gera a Premier League egyik legszerényebb, leghal-



kabb szavú játékos, írja a brit lap. A The Sun, a legnagyobb brit bulvárlap egyenesen „Suttogó Halálnak” nevezi a magyar játékost, a The Guardian sportmelléklete pedig a „Gera a döntőbe repítette a Fulhamet” főcímmel és a játékos fél újságoldalnyi fotójával indított. A híres angliai pubokban pedig rímekbe faragták a szurkolók a nevét. A döntőben végül az Atlético Madrid 2-1-re legyőzte a Fulhamet. Drámai csata volt, a győztes gól a hosszabbítás végén született. A Fulham győzelme nem Zoli játéka múlott: a csapat gólya az ő passzából került a hálóba. „Nagyon hálás vagyok, és köszönöm a magyar szurkolóknak, akik Hamburgba is eljöttek” – összegzett a meccs után. Gerának a Skysports és a Sun is nyolcast adott, így a Fulham legjobbjá volt a döntőben is. Gera ráadásul nem csak a pályán, hanem a csapatban is sztár: csapattársai egytől egyig kedves, vidám fickónak tartják. Reméljük, Anglia sztárját egyszer még a magyar válogatottban is láthatjuk, ahová formán kívülségre hivatkozva nem kapott meghívást...

Ikertestvérének adta ki magát, őt is lecsukták

Az ikertestvérekről tudjuk, hogy gyakran kisegítik egymást, de egy floridai ikerpár ezúttal ráfázott. A bíróság jelentése szerint a negyvenéves *Matthew Maucerit* család vádjával idézték be a bíróságra, de rossz gépre szállt. Amikor ezt észrevette, nem tudott volna már időben odaérni, ezért felhívta testvérét, Marcust, hogy segítsen rajta. Így a bíróság szerint Marcus jelent meg Matthewként a tárgyalóteremben a bíró előtt. Matthew védőügyvédje vette észre, hogy valami nem stimmel, és felhívta erre a bíró figyelmét. A bíróság különtermében a védőügyvéd közölte a bíróval, hogy korábban már mindkét testvért képviselte, és most nem az ügyben érintett testvér van jelen a tárgyaláson. A bíró erre megeskette Marcust, hogy ő Matthew, aki ezt eskü alatt vallotta is. Az ikerpár végül az ujjlenyomat-vizsgálaton bukott le. Marcus a bíróság megítéléséért 179 nap börtönbüntetésre ítélték, Matthew Mauceritől pedig eredeti ügye miatti százezer dolláros óvadék megfizetésének lehetőségét visszavonták. Az ikrek külön cellába zárva töltik börtönbüntetésüket.

11 évet ült ártatlanul

Bocsánatkérések után több mint 20 millió forint értékű kártérítést kapott egy kínai férfi, aki 11 évet töltött börtönben gyilkossággal; a feltételezett áldozat, a férfi egyik haragosa a minap élve tért vissza falujába – a hajdan talált lefejezett holttestről máig sem tudják, kié. *Csao Co-hajt* 1999-ben azután tartóztatták le, hogy a rendőrség egy lefejezett holttestet talált, és úgy vélték, hogy az áldozat Csao – korábban eltűnt – haragosa. A gyilkossággal gyanúsított férfi most elmondta, hogy egykori kihallgatása során többször megverték, altatót itattak vele és nem engedték aludni. Amíg Csao a börtönben volt, felesége újra férjhez ment, négy gyerekéből kettőt örökbe adtak, ketten elhagyták otthonukat és vándormunkásként dolgoznak.



Holtomiglan-holtodiglan a börtönben

Nagy-Britanniában terjed a börtönromantika: hamarosan börtönben is köthetnek házasságot a párok a szigetországban. A házasságkötő-börtön, amely Denbigshire-ban van, szélesre tárt kapukkal és zabkás lakodalmi menüvel várja a párokat. A XVII. században épült börtönt 1916-ban bezárták, tehát elítéltek nem zavarhatják meg a szertartásokat. Az ódon épület 2002 óta turistalátványosság, de a hírre, hogy esküvők és lakodalmak megtartását is vállalják benne, jó néhány pár érdeklődött a lehetőség iránt. A denbigshire-i önkormányzat már csak saját hivatalos boldogító igenjére vár, hogy a börtönescsküvők megkezdődhessenek.



Jogi kérdezz-felelek: biztonsági besorolás

Börtönjogi rovatunkban ezúttal a biztonsági besorolással kapcsolatos gyakorlati és jogi tudnivalókat járjuk körbe.

Mitől függ, hogy hányas biztonsági csoportba kerülök?

Ezt a befogadási bizottság dönti el, attól függően, hogy az adott fogvatartott várhatóan mennyire fogja betartani a szabályokat, mennyire lesz magatartása veszélyes a biztonságra. Minél „problémásabbnak” ítélnék valakit, annál „magasabb” a biztonsági csoportja.

Mi alapján ítélnék meg engem? Miből állapítják meg, hogy én mennyire leszek „problémás”?

A biztonsági csoportba sorolás nem szimpátián múlik. A jogszabály konkrétan előírja, hogy milyen szempontokat kell vizsgálni. Egyrészt: az elkövetett bűncselekmény jellegét, a kiszabott szabadságvesztés hosszát, a feltételes szabadulás várható időpontját, ezen kívül fontos az elítélt személyisége, előélete, egészsége, fizikuma, kapcsolattartása, valamint számít az is, hogy közben indult-e ellene újabb büntetőeljárás, ha igen, miért, milyen magatartás miatt.

Mit tegyek, ha problémám van, az étkezéssel, az egészségemmel, a ruházatommal stb., kihez fordulhatok?

A probléma megoldásának érdekében haladéktalanul kérelmi lapon (nem szóban!) a nevelőhöz, vagy az illetékes (pl: egészségügyi, vagy gazdasági stb.) osztályhoz kell fordulni, akik, amennyiben a törvényi és egyéb feltételek lehetővé teszik, az ügyintézésre vonatkozó határidőn belül intézkedni fognak.

Ezt követően a fogvatartott fordulhat a parancsnokhoz: írásban vagy parancsnoki meghallgatást kérhet. Azt azonban érdemes tudni, hogy a jogszabály a parancsnokot is köti, tehát csak olyan kérelemmel van értelme megkeresni, amiben dönteni jogosult. (Erről a nevelő ad tájékoztatást.)

Ha betartom a szabályokat és tisztelettudóan viselkedem, akkor módosítják a biztonsági besorolást?

Igen. A biztonsági csoportba sorolás általában évente vizsgálják felül, de a III-as biztonsági csoport esetén ez félév, IV-es csoportnál pedig 3 hónap. A felülvizsgálat célja, hogy minden fogvatartott őrzésére a tényleges veszélyességének megfelelően kerüljön sor.

Fontos tudni, hogy a felülvizsgálat nemcsak enyhítést hozhat. Ha a vizsgált körülmények megváltoznak (pl. újabb szabadságvesztést kap más bűncselekményért, vagy sorozatos fegyelmi fenytést szabnak ki kellene, stb.) akkor a biztonsági csoportot azonnal megváltoztatja a befogadási bizottság vagy sürgős esetben a parancsnok. A jogszabály az adott bv. intézet befogadási bizottságára bízta a besorolást. A magasabb fokozatba sorolásnak minden esetben biztonsági indoka van, a jogszabály előírja, hogy arról a fogvatartott nem tájékoztatható. Tehát nem a besorolást végző bizottság tagjain múlik az, hogy nincs fellebbezés, mint ahogy az sem, hogy nem adható az okokról felvilágosítás.

Bírószági tárgyaláson vagy ügyészégi meghallgatáson kérhetem a bilincs levételét?

Nem.

Ha az előállítás büntető ügyben történik (tehát nem kártérítés, válóper, gyerektartás stb. ügyben), akkor az eljáró ügyész, illetőleg a bíróság elrendelheti a mozgáskorlátozó eszköz eltávolítását. Tehát a bíró vagy az ügyész döntésén múlik, de a vezetőbilincs eltávolítására ekkor sem kerül sor.

Elképzeltető, hogy mozgásom korlátozása érdekében nem bilincset, hanem más eszközt tesznek rám? Jogszerű ez?

Igen. Ha az elítélt mozgásának korlátozása a fogvatartás biztonsága érdekében szükséges, korlátozó eszközként a végtagra helyezett, testi sérülést nem okozó bármely eszköz alkalmazható. Tehát gyakorlatilag bármi, ami a cél elérésére, azaz a mozgás akadályozására alkalmas és nem károsítja a fogvatartottat.

Miért fordul elő, hogy nyitott körleten a legkülönbözőbb időpontokban indoklás nélkül bezárják az ajtókat?

Az intézet parancsnoka a napirend végrehajtása során, illetve biztonsági okból, rendkívüli esemény idején vagy annak megelőzése érdekében végrehajtási fokozattól függetlenül, bármikor elrendelheti az elítéltek elhelyezési körletén az ajtók zárva tartását. Újabb nyitásra akkor kerül sor, ha az azt előidéző körülmény már nem áll fenn.

Ha a nem vagyok tiszteletlen, sem agresszív, csak egyszerűen nem hajtom végre a felügyeletől kapott utasítást, mit tudnak velem tenni?

Ha a fogvatartott az intézkedésnek passzívan ellenszegül, azaz azt többszöri felszólításra sem hajtja végre, a felügyelet kényszerítő eszközt fog alkalmazni, mely nemcsak joga, hanem jogszabályi kötelezettsége is. Ezen felül a fogvatartott ellen fegyelmi eljárás indul.

Mi alapján dönt a büntetés-végrehajtási bíró arról, hogy kapok-e kedvezményt (mehetek-e feltételesre) vagy sem?

A bíró nem ismerhet minden ügyet részletesen, ezért elsősorban a rendelkezésére álló iratanyagból dönt, amelyben többek között a bv. intézet által készített értékelő vélemény is megtalálható.

Ebben nemcsak az elítélt személyi és büntetés-végrehajtási adatai, hanem minden vele kapcsolatos fontosabb esemény rögzítésre kerül, de a viselkedésére, tanulására, munkavégzésére, a jutalmazási és a fegyelmi adatokra, a szabadidő eltöltésének módjára, a kapcsolattartásra, a szabadulásra való felkészítés érdekében tett intézkedésekre is kiterjed. Fontos tudni, hogy az értékelő vélemény csak törvényben meghatározott, a bv. szervezet által nyilvántartható adatokat tartalmazhat. Fentiekén kívül a bíró minden esetben személyes meghallgatást is tart.

(Sorozatunkat a következő számban folytatjuk.)



Sudoku

			7				4	9
1							3	
					3	7	1	2
5	3	8		2	4			6
2								
		1		6				
				9	1		2	
6			8					4
3		2						

				3	6		1	
		7	2			6		5
1				5				
		8	4		5	3		
4	5						6	2
		3	1		2	5		
				7				9
5		9			8	4		
	8		3	2				

Tudta-e?

- A Csendes-óceán keletről nyugatra „folyik”. A Fülöp-szigeteken az óceán szintje 60 centiméterrel magasabb, mint Panama partjainál.
- A fénynek 8 percre van szüksége, hogy a Napról a Földre jusson.
- Az arany majdnem kétszer olyan sűrű, mint az ólom, vagyis egypohárnyi arany súlya közel kétszerese egy pohárnyi óloménak.
- Az ősmagyarok a hetes számrendszert használták. Ezért is lett a népmesékben a sárkány hétfejű.
- A mamutfenyő több mint 3000 évig élhet, és ezalatt akár 100 méter magasra és 10 méter szélesre is nőhet.
- A következő évtizedekben, a távcsövek és a megfigyelési módszerek fejlődése révén van esély arra, hogy közvetlen megfigyelésekkel is a Földön kívüli élet nyomára akadjunk.
- A jövőben már nem a boltba kell leugranunk, ha ráébredünk arra, hogy elfelejtettünk műanyag villát venni. Elég lesz letölteni valamelyik modelltárból a hiányzó eszköz tervét, és utasítani a 3D-s nyomtatót, hogy gyártson le tizenötöt.

Az oldal a rejtvenybirodalom.hu hozzájárulásával készült.

Viccek

- Kisfiam, mi lesz belőled, ha folyton hazudozol?
- Ha ügyetlen vagyok börtöntöltelék, ha ügyes vagyok meteorológus, ha nagyon ügyes vagyok politikus.

A sokszoros visszaeső bűnöző Csalán nem sok napot tölt szabadon: ahogy kiszabadul, azonnal újabb bűncselekményt követ el, így ismét börtönbe kerül. Egyszer egy barátja kér engedélyt, hogy meglátogathassa a börtönben.

- Csalánt keresi? – kérdezi a főfoglár. – Ő éppen most szabadult. De ha akarja, megvárhatja....

A börtönorvosi vizsgálaton így szól az orvos az elítélthez:

- Gratulálok a szívéhez!
- Hogyhogy?
- Kitűnő állapotban van, látszik, hogy keveset használta...

Vádlott, ezer forint pénzbüntetésre ítélem, mert az itt jelen lévő, kötelességét teljesítő rendőri közeget ön a szóban forgó időpontban becsméről szavakkal illette! Megértette a büntetést?

- Igen.
- Kíván még valamit mondani?
- Kívánni kívánok, de sokallom a tarifát.

– Vádlott, miért lopta el az ezüstkalanakat? – kérdi a bíró.

- Az orvosom mondta, hogy el kell lopnom!
- Hogyhogy?
- Ő írta fel nekem: naponta három evőkanál...

Leslie L. Lawrence

A szerző "munkájának része" és szenvedélye az utazás, a mai napig is lehetőség szerint regényeinek minden helyszínét felkeresi, hogy az adott országnak és az ott élő népek kultúrájának minél szemléletesebb leírását tudja adni.

A rejtvényben a szerző legújabb könyvének címét rejtettük el.

Leslie L. Lawrence				1. RÉSZ	HÉT... SÁRKÁNY	BETŰ KIEJTVE	EGY DARABOT KICSÍP	ELME
A szerző "munkájának része" és szenvedélye az utazás, a mai napig is lehetőség szerint regényeinek minden helyszínét felkeresi, hogy az adott országnak és az ott élő népek kultúrájának minél szemléletesebb leírását tudja adni.	A rejtvényben a szerző legújabb könyvének címét rejtettük el.	ARRA	PIROS	HŐRÖS FEGYVER MI, MIK, OROSZUL		NEMÁN TŰZÖ! BELE- KARCOL		
HÉT- NAPOS	JÚNIUS	2. RÉSZ	MAGYAR AUTÓJEL	FILTER		BAJT OKOZ GYAKO- ROL		HÁROM
			EMŐKE BECÉZVE					
NYÁR KÖZEPE!	RADÍR		DIGITÁLIS ÁTALAKÍTÓ NANTES FOLYÓJA	NEURÁLIS ÓDON			SUGÁR JELE CSOMÓ	
ELŐTAG: ÚJ	IDEG- SZÖVET DUNÁN- TÚLI VÁROS		AKI A LAPOKAT ADJA AMPER	IZ VÉGI! INDULAT- SZÓ		...FI: MÚFAJ DERMEDT (BIZ)		FELÉM DOB
OBÓL ELEJE!	MŰVÉSI TÉMA	IDE FÜVAROZ A HÓ ÉVSZAKA	NEMZETK. SZER- VEZET HELYET FOGLAL				HÓDVÉGI! OROSZ FOLYO	
		ELEKTRON	FÉM- VEZETÉK LOM SZÉLEI!				ALÁ BÁNK ...; KATONA J. DRAMÁJA	
MEGRÍD								

Ő